

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 15CoP/52/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1224201936
Dátum vydania rozhodnutia: 04. 11. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Alena Čakváriová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2025:1224201936.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Aleny Čakváriovej a členiek senátu JUDr. Blanky Podmajerskej a Mgr. Patrície Železníkovej vo veci starostlivosti o maloleté dieťa: A. B., nar. XX.XX.XXXX, zastúpené kolíznym opatrovníkom: Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny Bratislava, Vazovova 7/A, Bratislava, dieťa rodičov: matka - C. D. B., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom E. XX, XXX XX B., toho času bytom F. XX, XXX XX B., zastúpená Józsa a partneri, s.r.o., advokátska kancelária so sídlom Sládkovičova 7, Nitra, IČO: 53 815 963, a otec - G. H., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom I., toho času D. X, XXX XX B., zastúpený Mgr. Patrik Balko, advokát, Znievska 22, Bratislava, IČO: 54 416 604, o návrhu otca a návrhu matky na zmenu úpravy výkonu rodičovských práv a povinností k maloletému dieťaťu, na odvolanie matky proti rozsudku Mestského súdu Bratislava II zo dňa 23.10.2024 č.k. 17P/79/2024–71 takto

rozhodol:

- I. Rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti **p o t v r d z u j e**.
- II. Žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Mestský súd Bratislava II rozsudkom zo dňa 23.10.2024 č.k. 17P/79/2024–71 vo výroku I. oprávnil otca stretávať sa s maloletou A. každý nepárny týždeň v sobotu od 09.00 hod. do 18.00 hod. a každý nepárny týždeň v nedeľu od 09.00 hod. do 18.00 hod. a každú stredu vždy od 16.30 hod. do 19.00 hod.. Matke uložil povinnosť maloletú na styk s otcom riadne pripraviť. Otcovi uložil maloletú si prevziať v dňoch, kedy je v predškolskom zariadení, v prípade, že bude navštevovať následne školské zariadenie, tak v tomto školskom zariadení s tým, že inak si otec maloletú prevezme v mieste bydliska matky, ktorej ju v mieste jej bydliska vždy po ukončení styku aj odovzdá. II. Otca zaviazal k povinnosti počnúc dňom 01.09.2024 prispievať na výživu maloletej výživným vo výške 220 eur mesačne vždy k 15. dňu v mesiaci k rukám matky vopred. Zročné výživné za obdobie od 01.09.2024 do 31.10.2024 uložil otcovi uhradiť v sume 140 eur k rukám matky do troch dní od doručenia rozsudku. III. Návrh otca v časti o uloženie informačnej povinnosti matke zamietol. IV. Týmto rozsudkom zmenil rozsudok Okresného súdu Bratislava V č.k. 61P/6/2022-82 zo dňa 06.04.2022 v časti úpravy styku otca s maloletou a v časti určenia výšky vyživovacej povinnosti otca. V. Žiadnemu z účastníkov nepriznal nárok na náhradu trov konania.

2. Vec právne posúdil podľa ustanovenia § 62 ods. 1, 2, 3, 4, 5, § 75 ods. 1, § 78 ods. 1, § 25 ods. 6, § 26 Zákona o rodine, § 121 zákona č. 161/2015 Z.z. Civilného mimosporového poriadku (ďalej len CMP). Návrh otca na rozšírenie styku s maloletou vyhodnotil ako dôvodný. Uviedol, že bez ohľadu na konflikty, ku ktorým medzi rodičmi dochádza počas stretávania sa otca s maloletou za prítomnosti matky, ktoré popisovali obaja rodičia, považoval za legitímnu požiadavku otca smerujúcu k rozšíreniu styku s maloletou. Prihliadol na to, že otec je rodičom s rovnakým rozsahom a obsahom rodičovských práv ako matka. Konštatoval, že úprava prítomnosti matky v súdom schválenej dohode rodičov mala

svoje opodstatnenie, keďže v tom čase bola maloletá vo veku jeden a pol roka, prítomnosť matky bola dôležitá s ohľadom na jej vek a potrebu dojčenia. Aktuálne, vzhľadom na vek maloletej štyri roky, potreba dojčenia nemôže byť legitímnym dôvodom pre ďalšie obmedzovanie jej styku s otcom a ani dôvodom na prítomnosť matky pri styku. Obaja rodičia popisujú, že počas stretávania dochádza ku konfliktom, musela byť privolaná policajná hliadka, pričom všetkých týchto konfliktov musela byť doposiaľ prítomná maloletá a nie je žiaden racionálny dôvod, aby táto situácia pretrvávala. Konflikty medzi rodičmi nemôžu byť dôvodom, ktoré by bránili stretávaniu sa niektorého rodičov s dieťaťom alebo prekážkou pre rozšírenie styku dieťaťa s rodičom, ktorý prístup by bol v rozpore s najlepším záujmom dieťaťa. Poukázal na čl. V písm. h), podľa ktorého má dieťa právo na podmienky na vytváranie a rozvoj vzťahových väzieb s obidvomi rodičmi, súrodencami a s inými blízkymi osobami, teda aj s otcom, o ktorého úprimnom záujme o rozšírenie styku s maloletou nemal dôvod pochybovať. Nezhľadnil argumenty matky, že otec tvrdenia o obmedzovaní styku nepreukázal, pretože za podstatný považoval úprimný záujem otca na rozšírení styku s dcérou, čo je prirodzený postoj rodiča, ktorému na dieťati záleží. Uviedol, že otec argumenty vo vzťahu k záujmu na rozšírení styku s dcérou ani preukazovať nemusel, keď doteraz upravený styk sa v zásade realizuje. Výhrady matky, že otec nie vždy využil upravený rozsah styku a odišiel skôr, oslabuje skutočnosť, že tento sa často odohral v konfliktnom nastavení rodičov. Skutočnosť, že otec v minulosti odišiel zo styku skôr neoslabuje dôvodnosť jeho požiadavky na kvantitatívne rozšírenie styku. Práve priebeh stykov, počas ktorých dochádza medzi rodičmi ku konfliktom, je dôvodom pre posunutie rozsahu styku do kvalitatívne lepšej roviny, v rámci čoho bude môcť maloletá stráviť s otcom viac času, mať väčší čas na aktivity, ktoré ju môžu obohatiť, z ktorých si môže odniesť pozitívne zážitky a spomienky. Rozšírenie vzťahu s otcom je v súlade s najlepším záujmom maloletej a logicky predpokladá tiež časové rozšírenie styku aj s ohľadom na aktuálnu kvalitu vzájomnej komunikácie medzi rodičmi. Mal za to, že otec je rovnako kvalitným rodičom ako matka, ktorej výhrady voči otcovi smerovali predovšetkým vo vzťahu k jej vzájomným nezhodám. Matka otcovi vyčíta, že nepredložil dôkaz o obmedzovaní mu v styku s dcérou, avšak ani ona nepreukázala, že by záujem otca o rozšírenie styku bol v rozpore so záujmom maloletej. Skutočnosť, že sa otec oženil a s manželkou očakávajú narodenie dieťaťa, nemôže otca vylúčiť zo života maloletej, a uvedené neznamena, že sa nemôže domáhať širšieho styku s dcérou. K argumentom matky o správaní sa otca v roku 2021, resp. pred uzatvorením rodičovskej dohody schválenej súdom uviedol, že dohoda ustálila pomery a je momentom, vo vzťahu ku ktorému súd (§ 26 ods. 6 a § 78 ods. 1 Zákona o rodine pokiaľ ide o výživné) porovnáva, či došlo k zmene pomerov. Argumenty matky, že rozšíreniu styku otca s maloletou má brániť skutočnosť, že sa domnieva, že otec na stretnutia chodí pod vplyvom omamných látok nezohľadnil považujúcich ich za racionálne a nepodložené. Vzal do úvahy, že v prospech riadneho vedenia života otca svedčí skutočnosť, že si dokázal zaobstarať prácu a pravidelný príjem, riadne si plní vyživovaciu povinnosť, oženil sa, s manželkou čakajú dieťa. Mal za to, že ak by aj bol racionálny dôvod zaoberať sa týmto nijako hodnoverne neosvedčeným a nepreukázaným tvrdením, súd by to nezbavovalo povinnosti hľadať riešenie pre zachovanie a zlepšovanie vzťahu a kontaktu otca s maloletou, keďže záujem maloletej na vyrovnanom vzťahu s oboma rodičmi je prvoradý. Ako iracionálne vyhodnotil tvrdenia matky a jej návrh riešenia celej situácie, že maloletú by si osvojil jej priateľ. Apeloval na matku, aby rešpektovala otca v živote maloletej, pretože jeho úloha je nezastupiteľná. Nič na tom nemení ani skutočnosť, že jeho staršie dieťa si osvojil iný muž, ani skutočnosť, že otec mal v minulosti ohľadom tejto možnosti s matkou komunikovať. Za podstatný považoval jednoznačne prejavovaný záujem otca budovať a rozširovať vzťah medzi maloletou a ním.

3. Návrh matky na zvýšenie výživného otca voči maloletej vyhodnotil ako čiastočne dôvodný. Porovnaním zmeny pomerov od poslednej úpravy výživného ustálil, že maloletá nastúpila do materskej školy, s čím sú spojené objektívne zvýšené náklady na školné, ktoré je dôvodné pretaviť do výšky výživného, avšak nepovažoval za dôvodné zvýšiť výživné o 100 eur mesačne. Za zásadnú zmenu vyhodnotil úhradu poplatkov vo výške za školné v materskej škole 75 eur, za stravu v zariadení 65 eur a krúžok gymnastiky, t.j. spolu 140 eur. Uviedol, že obaja rodičia sa majú na týchto nákladoch podieľať v rovnakej výške, t.j. 70 eur, o ktorú sumu zvýšil výživné. Iná zásadná zmena pomerov na strane oprávnených potrieb maloletej nevznikla. Celkové mesačné výdavky na oprávnené potreby maloletej ustálil sumou 440 eur a zdôraznil, ide o predškolačka, vo veku štyroch rokov, od čoho sa odvíja aj výška nákladov na oprávnené potreby. Alikvotná časť nákladov na bývanie predstavuje na maloletú sumu 110 eur (1/3 z celkových nákladov matky), náklady na stravu doma cca 100 eur, keďže maloletá navštevuje materskú školu, kde má stravu po celý deň zabezpečenú za poplatok 65 eur (celkový výdavok na stravu činí cca 165 eur, v prevyšujúcej výške považoval túto položku za nadhodnotenú), poplatok v materskej škole 75 eur, priemerný náklad gymnastiky 24 eur mesačne, náklady na oblečenie (vrátane sezónneho

oblečenia a potreby jeho výmeny) 50 eur (vo vyššej miere ich posúdil ako nedôvodné), na drogériu 10 eur (naopak matkou tvrdené náklady 50 eur vyhodnotil ako neprimerané), náklady na zdravotnú starostlivosť okolo 10 eur mesačne. Pri ustálení nákladov na oprávnené potreby maloletej vychádzal z bežných cien potravín, oblečenia, stravy, nákladov spojených s užívaním bytu, nákladov na zdravotnú starostlivosť a pokrytia záujmovej činnosti so zohľadnením veku maloletej. Uviedol, že ak matka vynakladá vyššiu sumu, ide o jej rozhodnutie, ktoré súd rešpektuje, čo však neznamená, že sa jedná o výdavky, ktoré sú na účely určenia výživného oprávnené. Zvýšené výživné považoval za primerané na pokrytie oprávnených potrieb maloletej, zohľadňujúce plynutie času od naposledy schválenej rodičovskej dohody a zohľadňujúce možnosti oboch rodičov. Na strane matky mal preukázanú zmenu pomerov, nakoľko už nie je na rodičovskej dovolenke, ako v čase ostatného rozhodovania súdu, pracuje a dosahuje príjem okolo 1.300 eur mesačne. Po nahliadnutí do registra Sociálnej poisťovne zistil, že matka za obdobie od januára 2024 do septembra 2024 dosiahla súhrn vymeriavacích základov vo výške spolu 14.488,03 eur, v priemere 1.609,78 eur mesačne, čo by pri uplatnení daňového bonusu (na dve deti) a uplatnení nezdaniteľnej časti na zamestnanca činilo okolo 1.498 eur mesačne netto. Vzal do úvahy, že matka poberá na maloletú prídavky vo výške 60 eur mesačne, ktoré sa zvýšili a uplatňuje si daňový bonus, ktorého výška činí 140 eur mesačne a toto daňové zvýhodnenie zvyšuje disponibilný príjem matky každý mesiac. U otca mal preukázané, že má stabilné zamestnanie, jeho vymeriavací základ, teda brutto príjem predstavuje 15.996 eur za obdobie od októbra 2023 do septembra 2024, t.j. v priemere mesačne 1.333 eur, jeho čistý príjem bez príspevku na stravu sa pohybuje okolo 1.024 eur mesačne (vyplýva z registra sociálnej poisťovne a prepočtom na portáli I.). Zvýšenie výživného o 70 eur mesačne zohľadňuje zmenu pomerov na strane maloletej, jej rodičov a predstavuje okolo 21 % z netto príjmu otca, a je tiež v možnostiach otca.

4. Zročné výživné určil za uplynulé dva mesiace, t.j. september a október 2024 vo výške 140 eur (70 + 70 eur) od začiatku mesiaca september roku 2024, kedy maloletá začala navštevovať materskú školu, pričom táto relevantná zmena pomerov sa prejavila vo zvýšení nákladov na jej oprávnené potreby.

5. Požiadavku matky, aby mala právo zastupovať maloletú a spravovať jej majetok nepovažoval za opodstatnenú a ako dôvod na zmenu pôvodného rozhodnutia (schválenej rodičovskej dohody, v zmysle ktorej tieto práva uplatňujú obaja rodičia). Skutočnosť, že otec si upravil aj situáciu súvisiacu so zadlženosťou (hoci aj riešením cez osobný bankrot), neznamená, že je nezodpovedným do takej miery, že by mal byť de facto obmedzený na časti rodičovských práv. Otec si plní splátkový kalendár, má pravidelný príjem, riadne pracuje a plní si vyživovaciu povinnosť, teda dokáže aktuálne k svojim povinnostiam pristupovať rovnako zodpovedne ako matka.

6. Nepovažoval za potrebné vykonávať dokazovanie doplnením príjmu manželky otca, keď nemal dôvod pochybovať o tom, že jej príjem je porovnateľný s príjmom otca (v zmysle vyjadrenia otca vykonávajú v zásade rovnakú prácu pre rovnakého zamestnávateľa), preto tento vyhodnocoval v porovnateľnej výške ako príjem otca. Zároveň zohľadnil, že manželka otca vyživovaciu povinnosť voči maloletej nemá. Za účelné nepovažoval ani vykonanie dokazovania psychologickým vyšetrením maloletej, ktoré by maloletú zaťažilo, pričom v celej situácii je bez zavinenia. Uzavrel, že ak je maloletá vystavená stresujúcim faktorom spojeným s otcom, sú to práve nezhody medzi rodičmi, ktoré nedokážu eliminovať ani počas realizácie styku otca s maloletou, avšak nemožno uzavrieť, že by zdrojom nezhôd bol výlučne otec. V takomto prípade nie je riešením vystavovanie maloletej vyšetreniam. Mal za to, že bez ohľadu na výsledok, sa ani vykonaním takéhoto dokazovania nevytratí potreba zabezpečiť situáciu tak, aby bolo právo maloletej na styk s otcom zabezpečené, a aby mohlo byť realizované rodičovské právo otca na styk s maloletou. Je úlohou rodičov uvedomiť si, že bez ohľadu na to, že už majú obaja iných životných partnerov, stále je maloletá dieťaťom oboch, zaslúži si pokojné nerušené detstvo, vedomie, že hoci rodičia spolu s ňou netvorí spoločnú domácnosť, dokážu spolu racionálne a konštruktívne komunikovať, bez vzájomných invektív, a s patričnou ústretovosťou a pochopením. Obaja rodičia by si mali uvedomiť, že útok na ktoréhokoľvek rodiča, je útokom, ktorý je pre maloleté dieťa bolestivý (o to viac, ak smeruje od druhého rodiča) a nemá mu byť vystavované. Vytvoriť pre maloletú pokojné a šťastné detstvo je v silách oboch rodičov a je dôležité, aby sa na to zamerali.

7. Návrh otca na uloženie informačnej povinnosti matke, ohľadom predškolského zariadenia, zdravotného stavu a zdravotnej starostlivosti maloletej zamietol. Konštatoval, že matka na pojednávaní uviedla, akú materskú školu maloletá navštevuje, a pokiaľ ide o poskytovateľov zdravotnej starostlivosti, otec si túto informáciu dokáže obstaráť prostredníctvom zdravotnej poisťovne, resp. priamym kontaktom

na ošetrovujúcich lekárov. Apeloval na matku, aby rešpektovala otca ako plnohodnotného rodiča, ktorý má právo poznať zdravotný stav maloletej, jeho zmeny, pričom jeho požiadavka je v tomto smere k matke racionálna a odôvodnená. O trovách konania rozhodol podľa § 52 CMP.

8. Proti výroku rozsudku súdu prvej inštancie o zmene úpravy styku otca s maloletou podala odvolanie matka prostredníctvom zvoleného právneho zástupcu navrhujúc napadnutý výrok rozsudku po doplnení dokazovania zmeniť, návrh otca v časti zmeny úpravy styku zamietnuť a rozhodnúť tak, že styk otca s maloletou sa neupravuje. Namietala, že súd nesprávne alebo neúplne zistil skutočný stav vecí. Poukázala na čl. 6, § 35 a 36 CMP, na rozsudok Krajského súdu v Nitre sp. zn. 5CoP/35/2019 a povinnosť súdu v mimosporových konaniach zistiť skutočný stav vecí. Uviedla, že vo svojich vyjadreniach v priebehu konania poukazovala na skutočnosti, z ktorých je zrejmé, že styk s otcom je pre maloletú traumatizujúci, keďže otec býva počas stretnutí s maloletou agresívny a vulgárny voči matke aj maloletej, ktorá sa otca bojí. Súd neskúmal, či sú tieto jej tvrdenia pravdivé a či otec zlým zaobchádzaním s maloletou nezneužíva svoje rodičovské práva. Nakoľko má obavy z negatívneho vplyvu otca na maloletú, pokúšala sa situáciu riešiť, čo potvrdil aj kolízny opatrovník. Hoci kolízny opatrovník odporúčal rodičom, aby sa podrobili psychologickému poradenstvu na referáte poradensko-psychologických služieb, súd návrh na doplnenie dokazovania oboznámením sa so závermi týchto stretnutí zamietol. Nie je zrejmé, za akým účelom sa rodičia týchto stretnutí zúčastňujú, ak závery z nich nie sú pre rozhodnutie vo veci zmeny úpravy styku relevantné, najmä ak tvrdí, že maloletá má z otca strach. Správu z referátu poradensko-psychologických služieb považovala za podstatnú pre posúdenie, či je súdom upravený styk v najlepšom záujme dieťaťa a posúdenie schopností rodičov prispôbiť vlastné predstavy o styku záujmom maloletej. Posúdenie, či realizácia styku otca s dieťaťom bez prítomnosti matky je v záujme dieťaťa vždy závisí od konkrétnych okolností každého prípadu. Namietala, že súd nevykonal dokazovanie za účelom preukázania, že stretnutia otca s maloletou sú pre dieťa traumatizujúce a keďže maloletá je na matku výrazne citovo naviazaná, jej prítomnosť je počas realizácie styku nutná a nie je žiaduce, aby strávila s otcom osamote nepretržite deväť hodín bez toho, aby si na takúto úpravu styku postupne zvykala. Navyiac, za obdobie, kedy sa styk realizuje podľa posledného rozsudku súdu, otec nevyužíval celý rozsah styku a takmer vždy odišiel skôr, na stretnutie meškal alebo vôbec neprišiel. Ak si má maloletá vybudovať s otcom prirodzené citové väzby, nemožno náhle bez adaptačného obdobia zmeniť úpravu styku zo štyroch hodín mesačne v prítomnosti matky na dvadsať hodín mesačne bez prítomnosti matky, resp. po dvoch po sebe nasledujúcich hodinách v prítomnosti matky na deväť po sebe nasledujúcich hodín bez jej prítomnosti. Vzťah je potrebné budovať postupným predlžovaním stretnutí najskôr v prítomnosti matky a neskôr v prípade, ak budú stretnutia prebiehať v pokojnej a priateľskej atmosfére, môže maloletá tráviť čas s otcom aj osamote. V opačnom prípade môžu takéto stretnutia ovplyvniť zdravý psychický a fyzický vývin maloletej a preto ich nemožno považovať za vhodné. Mala za to, že otec nemá skutočný záujem, aby si maloletá zvykla na jeho prítomnosť a prehlbovala a rozvíjala s ním citové väzby. Napriek tomu súd považoval osvojenie maloletej matkiným partnerom za iracionálny argument berúc do úvahy skutočnosť, že otec maloletej túto možnosť zvažoval a matku požiadal o vypracovanie súhlasu s osvojením. Presvedčenie, že otec nemá skutočný záujem o maloletú umocňuje skutočnosť, že v minulosti už s osvojením svojho dieťaťa, ktoré mal s inou partnerkou, súhlasil. Jej tvrdenia prezentované v tomto konaní a konaní vedenom na Okresnom súde Bratislava V pod sp. zn. 61P/6/2022 sú závažné a sponchybujú spôsobilosť otca poskytnúť maloletej primeranú a jej potrebám zodpovedajúcu starostlivosť. Otec maloletej už v jej prvých mesiacoch života dával najavo, že dieťa nechce a k matke sa správal agresívne. Má opakované skúsenosti s tým, že otec má sklony k agresívnemu správaniu, ktoré pretrvávajú, preto má dôvodné obavy ponechať maloletú osamote s osobou, ktorá sa k nej už počas tehotenstva správala násilne, vyhrážala sa jej a ešte nenarodené dieťa odmietala. Považovala za potrebné posúdiť, či na strane otca existuje skutočný záujem podieľať sa na starostlivosti o maloletú a zväžiť, či sklony otca k agresívnemu a násilnému správaniu k matke a maloletej nemôžu vážne ohroziť zdravý psychický vývin dieťaťa. Bez náležitého zistenia skutočného stavu nemožno zmeniť úpravu styku otca s maloletou a maloletú proti jej vôli nútiť tráviť čas s otcom, voči ktorému má odpor, pretože takáto realizácia styku môže, berúc do úvahy aktuálny psychický stav maloletej, poškodiť maloletú. Poukázala na uznesenie Krajského súdu v Banskej Bystrici č.k. 4CoE/38/2016, podľa ktorého ak sa dieťa bráni tomu, aby bolo vydané do výchovy prípadne na styk osobe, ktorá je určená vo výroku rozhodnutia, treba posúdiť, či odpor dieťaťa je oprávnený a či uskutočnenie výkonu rozhodnutia proti vôli dieťaťa nepoškodí ho v jeho psychickej, prípadne i fyzickej stránke. Navrhla preto, aby odvolací súd styk otca s maloletou neupravil a aby zostal na dohode rodičov, aby mala maloletá možnosť postupne si zvykať na stretnutia s otcom, ak bude mať skutočný záujem tráviť s ňou čas. Je v záujme maloletej, aby v prípade, že sa nebude cítiť v prítomnosti otca komfortne, nebola

nútená s ním zostať po celý čas určeného styku, ale aby mala možnosť stretnutie ukončiť skôr. Uviedla, že maloletá dňa 08.11.2024 absolvovala vyšetrenie v ambulancii klinickej psychológie a v správe lekár predbežne hodnotí adaptačný syndróm pri zmenách v rodinnom prostredí, stresujúcim kontakte s biologickým otcom, ktorý sa správa počas stretnutí s dieťaťom neštandardne a nepredvídateľne. Lekár navrhuje, aby stretnutia dieťaťa s otcom prebiehali naďalej v prítomnosti matky, aby sa predišlo novej ďalšej traumatizácii dieťaťa. S poukazom na závery správy navrhla, aby sa otec podrobil klinickej psychodiagnostike znalcom z odboru psychológie, odvetvie klinická psychológia detí, klinická psychológia dospelých a aby sa súd oboznámil so správou referátu poradensko-psychologických služieb ÚPSVaR, kde rodičia maloletej absolvovali psychologické poradenstvo.

9. Otec vo vyjadrení k odvolaniu matky prostredníctvom zvoleného právneho zástupcu považoval rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku o styku za správny a matkou podané odvolanie za nedôvodné. Mal za to, že napadnutý rozsudok rešpektuje právne predpisy a rodičovské práva oboch rodičov a najmä právo maloletej na zachovanie jej vzťahu s obidvoma rodičmi a právo na udržiavanie starostlivosti a na pravidelný styk s oboma rodičmi. Návrh matky neupraviť styk s maloletou s ohľadom na vykonané dokazovanie je neakceptovateľný a v rozpore s ochranou maloletej a otca. Je zrejmé, že matka nie je ochotná akceptovať postavenie otca maloletej a sama sa vyjadrila, že ho otcom nenazve. Postoj matky pramení zo skutočnosti, že sa nedokázala zmieriť s rozpadom ich vzťahu a niekoľkokrát mu vyčítala, že ich opustil. Správanie matky pri výkone rozhodnutia o styku s maloletou potvrdzuje nutnosť úpravy styku, pretože inak by sa ho nedomohol. Napriek tomu, že matka bola v konaní o výkon rozhodnutia poučená, správanie nezmenila a koná tak, aby si nemohol s maloletou budovať hlbší vzťah. Realizácia styku v prítomnosti matky je mimoriadne zložitá a obmedzená, keď matka mu stretnutia odmieta. Počas celej doby je ochotný styk realizovať v blízkom okolí adresy matky, pričom na jeho návrhy zmeniť miesto styku s maloletou matka odpovedá tým, že stačí, že ju vidí. Aj na informatívnom výsluchu pred súdom prvej inštancie dňa 13.09.2022 (konanie vedené pod sp. zn. 4Em/5/2022) bola matka poučená o potrebe jej súčinnosti pri realizácii styku a rozvíjaní vzťahu otca s maloletou. Je presvedčený, že miesto realizácie styku určuje on a matka môže ísť na toto zvolené miesto. Pokiaľ chcel s maloletou v čase styku navštíviť rodinu, matka mala právo byť prítomná a nebrániť mu, vždy jej umožnil, aby sa styku zúčastnila kdekoľvek. Vykonaným dokazovaním bolo preukázané, že má záujem o riadny výkon svojich rodičovských práv a plní si riadne svoje rodičovské povinnosti. Úprava styku s maloletou v prítomnosti matky nerešpektuje jeho rodičovské práva. Uviedol, že dňa 21.12.2024 matka opäť sťažila styk s maloletou, na stretnutie zobrala aj staršiu dcéru J., ktorá pod vplyvom matky zachováva k nemu negatívny postoj, pričom do styku neustále zasahovala, bránila mu v kontakte s dcérou. Pokúšal sa styk zrealizovať aj za prítomnosti jeho sestry, aby sa s ňou maloletá zoznámila, čo matka odmietla, pričom situáciu musela riešiť polícia (dňa 06.07.2024). Uviedol, že jediným traumatizujúcim elementom počas styku je práve konanie matky. Poprel, že by sa ho maloletá bála, rada s ním trávi čas a nikdy pred ňou nekonal tak, aby tým trpela. Potvrdil, že opakovane sa stalo, že ukončil styk skôr, pretože správanie matky mu bránilo v riadnom styku a bolo tak neznesiteľné, že sa rozhodol určený čas nevyužiť. Matka mu neumožňovala náhradné termíny stretnutí v prípadoch, kedy došlo k zmareniu styku alebo neočakávanej udalosti. Matkou predložený prehľad stretnutí považoval za fabulujúci. Dal do pozornosti ním doložený prehľad stykov. Uviedol, že nie je jeho cieľom maloletú si kupovať, nepovažuje obdarovávanie za niečo neštandardné. Matkou uvádzaný popis jeho správania k maloletej dňa 23.11.2024, kedy mal dcéru údajne sexuálne ubližovať, nie je pravdivý a ide o mimoriadny zásah do jeho práv. Uvedené správanie mu matka nevyčítala a nezaznamenávala ho, avšak po rozšírení styku malo dôjsť k incidentu, ktorý môže mať závažný vplyv na ďalšie rozhodovanie vo veci. Tvrdenia matky považoval za účelovo predložené v odvolaní v snahe zvrátiť rozhodnutie prvoinštančného súdu. K matkou predloženej komunikácii rodičov ohľadom údajného súhlasu s osvojením maloletej uviedol, že komunikácia uvedené nepreukazuje, ale preukazuje, že jeho konanie je v záujme maloletej, keď vyjadril ochotu zvažovať niečo obdobné v prípade, ak sa preukáže, že maloletá trpí jeho príčinou. Vždy mu išlo o záujem dieťaťa a nie nezaujem o výkon jeho rodičovských práv a povinností. Matka nikdy nepreukázala, že by sa správal agresívne a aj predložená komunikácia preukazuje, že s matkou komunikuje slušne a s kľudom. Tvrdenia matky o jeho agresívnych sklonoch k správaniu až násilnému správaniu sú nepravdivé a nesúvisia ani s jeho postojom k dcére. Konanie matky v ňom vzbudzuje dojem, že práve jej správanie nie je v poriadku, môže maloletú ohroziť a poškodiť jej psychický stav. Matkou predloženú správu z vyšetrenia maloletej zo dňa 08.11.2024 považoval za nepravdivú a nedostatočnú, z ktorej je zrejmé, že vyšetrenie prebehlo poskytnutím údajov matky, ktorá subjektívne a klamlivo opísala jeho správanie sa k nej, pri vyšetrení poukazovala na jeho správanie počas tehotenstva matky a klamlivo popísala priebeh styku s maloletou. Zdôraznil, že v priebehu stykov s maloletou sa k matke

nespráva agresívne ani vulgárne, komunikáciu s ňou obmedzuje len na nutné záležitosti, pretože mu odmieta odpoveď na otázky. Avšak práve matka sa pred maloletou vyjadruje vulgárne, najmä na jeho manželku. Nemal vedomosť o absolvovaní vyšetrenia maloletej, nebol o vyšetrení informovaný a nikto ho nepožiadala, aby poskytol svoj popis priebehu stretnutí. Považoval za nevhodné a neštandardné, aby lekár vykonal vyšetrenie bez súčinnosti otca, len prevzatím tvrdení matky, na základe ktorých vyvodí záver k výkonu jeho styku s maloletou. Mal za to, že vykonanie vyšetrenia nebolo v poriadku a konanie lekára je potrebné preveriť. Záver o adaptačnom syndróme pri zmenách v rodinnom prostredí preukazuje zrejme inú skutočnosť, keďže od narodenia maloletej k zmenám v rodinnom prostredí neprišlo, nakoľko s matkou spolu nikdy nežili, matka žije so svojou matkou a staršou dcérou, odmietli sa k nemu nastáňovať a vytvorili pre maloletú harmonické rodinné zázemie. Traumatizácia maloletej môže prebiehať len v domácnosti matky a nie jeho prítomnosťou, keď ho maloletá vidí necelé 4 hodiny za mesiac. Súhlasil s postupom súdu, ktorý zamietol návrh na doplnenie dokazovania oboznámením sa so správou z psychologického vyšetrenia maloletej, nakoľko ak je vystavená stresujúcim faktorom, týmto sú nezhody medzi rodičmi pri realizácii styku s maloletou. Nemožno ale uzavrieť, že by zdrojom nezhôd bol výlučne otec. Nepovažuje za potrebné, ale nemá žiadnym problém zúčastniť sa psychodiagnostiky, ak to súd bude považovať za nevyhnutné. Správanie matky nasvedčuje potrebe dôkladne vyšetriť matku znalcom z odboru psychológie. K návrhu matky na doplnenie dokazovania oboznámením sa so závermi psychologického poradenstva na referáte poradensko-psychologických služieb uviedol, že sedení sa zúčastnil päťkrát, matka absolvovala len jedno a nejaví záujem o podrobenie sa ňou navrhovaného poradenstva. Závery predmetného poradenstva nie sú spôsobilé významne ovplyvniť rozhodovanie súdu. Absolvovanie poradenstva bolo odporúčané súdom, avšak matka oň nemala záujem. Pokiaľ matka tvrdí, že maloletá sa potrebuje postupne adaptovať na styk s otcom, mal za to, že nejde o maloletú ale o matku, ktorá maloletú používa ako zbraň a nástroj pomsty voči nemu. Matka ho o maloletej neinformuje, zjavne si nedostatočne plní svoje povinnosti, keď neskoro začala riešiť odplienkovanie maloletej a bolo jej odporúčané navštíviť s dcérou psychologičku kvôli nočnému pomočovaniu. Navrhol doplniť dokazovanie výsluchom príslušného kolízneho opatrovníka, zabezpečením potrebnej dokumentácie od príslušného pediatra maloletej ohľadom jej zdravotného stavu. Žiadal o zverenie maloletej do jeho výlučnej starostlivosti z dôvodu obáv vplyvu domácnosti matky na psychický a fyzický vývin maloletej.

10. V podaní zo dňa 21.02.2025 matka prostredníctvom zvoleného právneho zástupcu zotrvala na svojom odvolacom návrhu. Uviedla, že niekoľko mesiacov sa snaží preukázať, že styk maloletej s otcom je pre dieťa rizikový a ani štátne orgány jej neposkytli pomoc. Naopak, majú tendenciu matku vnímať ako agresora, ktorý sa chce pomstiť bývalému partnerovi a za obeť považujú otca maloletej, a nie maloletú a vecou sa náležite nezaoberajú. Bez ingerencie štátu nemá možnosť zabrániť prípadnej fyzickej či psychickej ujme maloletej, ktoré podozrenia nemožno ignorovať. Následky traumy, s ktorou sa deti stretnú v útlom veku, ich mnohokrát sprevádzajú po celý život. K týmto následkom dôjde bezcitným prístupom štátnych orgánov, ktoré tvrdenia matiek v tejto veľmi citlivej téme neberú dostatočne vážne. Ak sú tvrdenia pravdivé, je otázne kto poniesie zodpovednosť. Bez poskytnutia adekvátnej a rýchlej ochrany môže mať konanie otca na maloletej vážne a ťažko napravitelné následky, najmä ak ide o sexuálne obťažovanie, ktoré otec nemá zábrany praktizovať na verejnosti a v prítomnosti matky, a ktoré vystriedalo sexuálne zneužívanie maloletej. Vyslovila dôvodnú obavu, že otec má záujem na rozšírení styku s maloletou a jeho realizáciu bez prítomnosti matky výlučne z dôvodu, aby uspokojil svoje nutkania vyplývajúce z jeho sexuálnej deviácie. Matka bola v detstve obeťou sexuálneho obťažovania zo strany rodinného príslušníka, je obzvlášť opatrná a presne vie aké na prvý pohľad nevinné dotyky môžu postupom času prerásť do intenzívneho kontaktu majúceho znaky sexuálneho obťažovania, či zneužívania. Keďže otec vo vyjadrení uviedol, že nemá problém podrobiť sa vyšetreniu u klinického psychológa, navrhla nariadiť otcovi takéto vyšetrenie, pretože bez tohto vyšetrenia nie je možné sklony k agresivite otca a prípadnú sexuálnu deviáciu u neho preukázať a výlučne odborník vie posúdiť, či správanie otca vykazuje známky neštandardného správania a vie odhaliť prípadné psychické problémy otca, ktoré by mohli mať na dieťa vplyv. Je v záujme maloletej, aby sa otec takému vyšetreniu podrobil, pretože jej tvrdenia ohľadom správania otca nemožno ignorovať. Právo dieťaťa stretávať sa s maloletou nemôže byť nadradené najlepšiemu záujmu dieťaťa, preto apelovala na súd, aby sa dôsledne zaoberal jej argumentáciou, keď uviedla relevantné dôvody pre realizáciu styku otca s maloletou v prítomnosti matky. Aj za predpokladu, že by u otca nebola zistená žiadna sexuálna odchýlka a ukázalo by sa, že otec sa dotýka maloletej zámerne, aby provokoval matku, mala za to, že takéto správanie otca je neprípustné. Treba posúdiť, či na strane otca skutočne existuje záujem podieľať sa na starostlivosti o maloletú, najmä ak matka opakovane poukazuje na sklony otca k agresivite a násilnému správaniu, ktoré je sprevádzané vyhráňaním sa a následným výsmechom, ak matka prejaví strach o seba či maloletú.

Otec maloletej kupuje hračky, ktoré sú pre ňu nevhodné, maloletá sa ich bojí a matka má obavy, že konanie otca je úmyselné s cieľom vyvolať v matke obavy o zdravý psychický vývin maloletej. Tento strach a bezmocnosť matky mu zrejme vyvoláva potešenie. Nesúhlasila s tvrdením otca, že sa k nej správa slušne, o čom svedčí komunikácia rodičov. Navrhla vypočuť otcovu bývalú partnerku a sesternicu, ktoré otec spomína vo svojich vyjadreniach. Žiadala, aby súd zabezpečil účasť svedkov na pojednávaní, pretože ich mená a priezviská nepozná. K návrhu otca na vypočutie kolízneho opatrovníka poukázala na prezentované stanoviská kolízneho opatrovníka pred súdom prvej inštancie, ktoré sú neobjektívne, nesledujú záujem dieťaťa a je evidentná pasivita kolízneho opatrovníka, napriek ňou prezentovaným závažným skutočnostiam, ktorým kolízny opatrovník nevenuje žiadnu pozornosť. Nesúhlasila s návrhom otca na zverenie maloletej do jeho výlučnej starostlivosti.

11. Podaním zo dňa 21.03.2025 matka prostredníctvom zvoleného právneho zástupcu navrhla vykonať vo veci znalecké dokazovanie z dôvodu jej podozrení a obáv z doterajšieho správania otca k maloletej a psychologické posúdenie otca.

12. Podaním zo dňa 31.03.2025 otec prostredníctvom zvoleného právneho zástupcu uviedol, že tvrdenia matky o jeho agresívnom správaní a údajnom sexuálnom obťažovaní maloletej sa nezakladajú na pravde a tieto odmieta. Práve matka sa správa agresívne a neslušne a kvôli jej konaniu je nutné volať policajné orgány. Žiadne tvrdenia, obvinenia matky vo vzťahu k jeho osobe sa nepreukázali, matka má snahu ho kriminalizovať, pričom príslušné orgány nedospeli k záverom, ktoré sa matka snaží prezentovať. Matka má snahu vykonať všetky kroky k zamedzeniu jeho styku s maloletou a prekázala rozvoj ich vzťahu. Z dôvodu podaných trestných oznámení a nepravdivých tvrdení ohľadom jeho prvého dieťaťa s matkou v ČR sa obrátil s popisom situácie a žiadosťou o poskytnutie vyhlásenia k tvrdeniam matky maloletej a jeho osobe. Čestné vyhlásenie následne predložil aj v jednom z trestných konaní iniciovaných matkou. V prípade potreby predloží čestné prehlásenie, ktoré preukazuje, že tvrdenia matky sú nepravdivé a preukazujú jeho úctivé, trezrivé, zodpovedné a starostlivé správanie sa k matke jeho prvého dieťaťa, ako aj priamo k synovi a nevlastnej dcére. Zdôraznil, že matka všetky kroky začala vykonávať po rozhodnutí súdu prvej inštancie, ktorý pristúpil k rozšíreniu jeho styku s maloletou, ktoré matka nechce akceptovať. Tvrdenia matky sú učené výlučne s cieľom zamedziť rozšíreniu styku s maloletou. Postupy matky vzbudzujú v ňom dôvodné pochybnosti o spôsobilosti matky vykonávať rodičovské práva a povinnosti. Žiadal, aby súd vo vzťahu k jeho povinnosti podrobil sa znaleckému dokazovaniu, dôsledne posúdil aj spôsobilosť matky vykonávať jej rodičovské povinnosti. Navrhol vykonať dokazovanie zabezpečením listinného dôkazu – vyjadrenia všeobecného lekára maloletej k jej vývinu, zdravotnému stavu a prípadným nedostatkom doterajšieho vývoja.

13. Podaním zo dňa 28.10.2025 otec prostredníctvom zvoleného právneho zástupcu predložil výsledok výkonu dohľadu z Úradu pre dohľad nad zdravotnou starostlivosťou zo dňa 02.09.2025, a poukázal z neho vyplývajúce závery, že zdravotná starostlivosť zo strany poskytovateľa zdravotnej starostlivosti MindGuide, s.r.o. (C. C. B.) nebola poskytnutá správne v súlade s ust. § 4 ods. 3 zákona č. 576/2004 Z.z. o zdravotnej starostlivosti a službách súvisiacich s poskytovaním zdravotnej starostlivosti a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov.

14. V podaní zo dňa 31.10.2025 matka prostredníctvom zvoleného právneho zástupcu uviedla, že súd pri posudzovaní návrhu otca uprednostnil „formálne“ rodičovské právo otca pred skutkovým stavom a záujmom maloletej bez náležitého vyhodnotenia tvrdení a dôkazov, ktoré predložila. Uviedla, že po narodení maloletej ju otec navštevoval približne raz týždenne, návštevy trvali 30 až 60 minút. Otcovi umožňovala navštevovať maloletú od jej narodenia, a mal v tom čase záujem, aby zdieľali spoločnú domácnosť, všetku starostlivosť o maloletú ponechal na ňu. V konaní bolo preukázané, že otcovi nebránila v stretnutiach s maloletou, ku ktorým od roku 2022 dochádzalo len v čase určenom súdom. Otec v rámci predchádzajúceho konania vo veci maloletej sa k jej návrhu nevyjadril a akceptoval dohodu o úprave styku s maloletou. Ak mal otec záujem o rozšírenie styku s maloletou, mohol tak urobiť už v čase predchádzajúceho rozhodnutia, avšak zjavne mu rozsah štyri hodiny mesačne vyhovoval. Otec nerozporoval jej vyjadrenia ohľadom nasťahovania sa jeho kamarátky do bytu a o intímnom vzťahu. Od daného momentu je postoj otca k nej a k maloletej neznesiteľný, o dcéru sa nezaujíma, matke len telefonuje alebo ju kontaktuje prostredníctvom správ, v ktorých jej nadáva, uráža ju a vyhráža sa, že jej maloletú zoberie. Uvedené potvrdzuje agresívne správanie otca, verbálne urážanie matky a vyhrážanie sa od roku 2021. Otec si s maloletou nedokázal vytvoriť citový vzťah, maloletá ho volá „ujo“, je pre ňu cudzou osobou. Otec sa u žiadneho lekára nezaujímal o zdravotný stav maloletej, nemal

záujem o to, akú materskú školu bude navštevovať, kde sa ani raz neukázal, všetky návštevy lekára a starostlivosť o maloletú zabezpečuje ona. Návrhom na uloženie informačnej povinnosti matke mal otec v pláne zaviazat' ju navyše k informačnej povinnosti. Stretnutia medzi otcom a maloletou vždy prebiehali výhradne za prítomnosti matky. Väčšinou otec nevyužil súdom určený čas trvania styku, návštevy sa končili predčasne, t.j. trvali menej ako 2 hodiny alebo sa neuskutočnili, prevažne z dôvodov na strane otca. Uvedené preukazuje aj otcom predložený výpis a opis stretnutí. Maloletá nemá žiadny kontakt s rodinou z otcovej strany, ktorú nepozná, nikdy ju nenavštívili a otec neprejavil záujem ju rodine predstaviť. Otec sa počas stretnutí s matkou opakovane dopúšťal nevhodného správania a maloletej sa nevhodným spôsobom dotýkal. Maloletá postupom času, ako rástla a začala vnímať hádky, urážky a význam slov, reagovala na správanie otca výraznejšími prejavmi strachu a úzkosti. Považovala za potrebné poukázať na správanie sa otca k deťom, ktoré vypovedá o jeho prístupe k rodičovstvu a o miere záujmu o deti. Otcov starší syn pochádzajúci z predchádzajúceho vzťahu ho prakticky nepozná, otec nie je a nikdy nebol zapísaný v jeho rodnom liste, dieťa bolo osvojené partnerom jeho matky. Otec si nikdy neuplatňoval rodičovské práva a povinnosti k synovi, čo potvrdil na pojednávaní dňa 23.10.2024. Poukázala na reakciu otca, ktorému dňa 03.08.2025 navrhla osvojenie maloletej, čo potvrdili rodičia v predložených záznamoch zo stretnutí s maloletou, ktorý zareagoval tak, že si to musí premyslieť. Uvedené preukazuje, že otec nejvil o maloletú hlbší alebo trvalý záujem. Po nadviazaní vzťahu matky s otcom od roku 2017 otec neprejavoval záujem ani o staršiu dcéru matky, maloletú J., hoci prezentoval záujem zdieľať spoločnú domácnosť. V priebehu konania sa však k nej nijako nevyjadril s aj pre maloletú J. je otec cudzou osobou, ktorá sa k nej správala nevhodne. V apríli 2025 sa otec vyhrážal maloletej J., incident riešila podaním trestného oznámenia, a voči uznesenie OR PZ ČVS: ORP-494/PS-B5-2025 zo dňa 23.06.2025 podala sťažnosť, nakoľko považovala postup vyšetrovateľa za nedostatočný. Skutočnosť, že trestné oznámenie nebolo odmietnuté ako zjavne neopodstatnené, ale bolo pôvodne postúpené inému orgánu, nasvedčuje tomu, že ku skutku reálne došlo. Zdôraznila, že vo veci nie je právoplatne rozhodnuté, pretože Okresná prokuratúra Bratislava V na základe jej sťažnosti uznesením zo dňa 27.08.2025 č. 1Pn 629/25/1105 zrušila predchádzajúce rozhodnutie príslušníka PZ a uložila mu povinnosť vo veci opätovne konať a rozhodnúť. Stretnutia s otcom sa u maloletej prejavujú v čoraz väčšej miere regresívnymi a vývinovými ťažkosťami, ktoré doložila listinnými dôkazmi. Ide najmä o pretrvávajúce problémy s odplienkovaním, výrazné logopedické ťažkosti, poruchy spánku a nočné mory, ťažkosti so začlenením do kolektívu a úzkostné reakcie. Uvedené prejavy poukazujú na psychickú záťaž dieťaťa spojenú s kontaktom s otcom. Nakoľko otec pôvodný nález spochybnil, predložila nález zo dňa 23.09.2025. Uviedla, že počas rozhovoru s vyšetrujúcou maloletá spontánne uviedla, že uja G. nemá rada, pričom ide o verbálny prejav dieťaťa bez vplyvu. Uvedené tvrdenia preukazuje aj uznesenia ČVS: ORP-17/1-VYS-B5-2025 zo dňa 07.05.2025, ktorého súčasťou je opis zo správy materskej školy, ktorú maloletá navštevuje, podľa ktorej „ Ak sa náhodou stane a aj úmyselne, že niekto maloletej z detí zruší hru, alebo sa A. nechtiac niekto dotkne, alebo o ňu pri hre zavadí, tak sa rozplače a hneď sa postťažuje učiteľke. Rada sa hrá sama. V kolektíve sa nevie presadiť, buď sa podriadi alebo opakuje to, čo robia ostatné deti a často je v úzadí. Je citlivá na hlasnejšie slovo, jej komunikácia je obmedzená logopedickým problémom. Citlivá je aj po spánku, keď sa jej češú vlasy, plače, nechce, aby ju česali, ani pri obliekaní nevyžaduje pomoc. Z rodiny spomína iba matku, nehovorí o problémoch v rodine, má rečovú bariéru, niekedy jej vôbec nie je rozumieť. Zmeny v správaní nemá, je veľmi citlivá, bojzlivá a utiahnutá.“. Dožadovala sa vydania aktuálnej správy z materskej školy, ktorú maloletá navštevuje, avšak materská škola žiadosť zamietla. Poukázala na správu ÚPSVaR zo dňa 26.02.2025, v ktorej je uvedené, že na základe odporúčania orgánu SPODaSK rodičia navštevujú referát poradensko-psychologických služieb, pričom psychológ odporúča súdnoznalecké dokazovanie odborníkom z odboru psychológie. Takéto dokazovanie v konaní nebolo nariadené. Dala do pozornosti čl. 41 ods. 1, čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a osobitnú ochranu detí a mladistvých, ktoré práva sa vzťahujú aj na práva maloletej v civilnom súdnom konaní, ktorým je i právo podľa § 43 ods. 1 Zákona o rodine vyjadriť svoj názor a povinnosť pre príslušné orgány tento názor zisťovať a prikladať mu primeranú váhu pri samotnom rozhodovaní vo veciach, ktoré sa týkajú maloletej. V mnohých prípadoch, najmä ak dieťa odmieta jedného z rodičov, sa neopodstatnene predpokladá, že je k takémuto postoju manipulované rezidenčným rodičom. Avšak postoj maloletej k otcovi vyplýva z jej negatívnych zážitkov a skúseností s ním. Uviedla, že Všeobecný komentár č. 12 Výboru OSN pre práva dieťaťa z roku 2009 neurčuje vekovú hranicu na uplatňovanie práva dieťaťa vyjadriť svoje názory, ale stanovuje, že kompetentné orgány by mali prioritizovať priame vypočutie dieťaťa, vždy, keď je to možné. Maloletú doposiaľ nikto nevypočul, hoci je vo svojom veku schopná vyjadriť sa, čo preukazuje aj správa z materskej školy. Podľa zákona č. 305/2005 Z.z. je orgán sociálnoprávnej ochrany detí a sociálnej kurately povinný názor maloletého dieťaťa posudzovať najmä v prípadoch, keď vykonáva

funkciu kolízneho opatrovníka dieťaťa, avšak maloletú nevypočul. Mala za to, že je potrebné rešpektovať právo dieťaťa, ktoré je oddelené od jedného z rodičov, udržiavať pravidelne osobný kontakt s oboma rodičmi, okrem prípadov, ak by to bolo v rozpore so záujmami dieťaťa, čo v tomto prípade je. Poukázala na záujem maloletého dieťaťa v zmysle čl. 3 Dohovoru o právach dieťaťa a zabezpečenie takého výsledku súdneho konania, ktorý zodpovedá najlepšiemu záujmu dieťaťa. Považovala za žiaduce, aby do konania vstúpil tretí subjekt, ktorý bude práva a povinnosti v civilnom procese vykonávať v záujme maloletej a navrhla podľa § 12 CMP vstup komisára pre deti do konania, ktorý má o vstup záujem na základe jej podnetu a stretnutia s maloletou. Považovala za nepochybné, že je potrebné zabezpečiť ochranu záujmov maloletého dieťaťa, ktorých presadzovanie je v dôsledku konkrétnych okolností prípadu ohrozené alebo sťažené. Práva maloletej zastupuje aj orgán sociálnoprávnej ochrany detí, voči ktorému však vzhľadom na porušenie práv maloletej, má výhrady. Princíp najlepšieho záujmu dieťaťa má byť posudzovaný individuálne podľa okolností konkrétneho prípadu. Maloletá má právo na napĺňanie svojich základných materiálnych, telesných, vzdelávacích a emocionálnych potrieb, osobitne potreby lásky, bezpečia a stability. Posúdenie najlepšieho záujmu maloletej nevyhnutne zahŕňa aj zhodnotenie jej bezpečnosti, vrátane práva na ochranu pred akoukoľvek formou telesného alebo duševného násillia, zneužívania alebo ubližovania. Vyslovila presvedčenie, že zachovávanie styku s otcom bez prítomnosti matky v súčasnosti ohrozuje zdravý psychický a emocionálny vývin maloletej, predmetné konanie si vyžaduje PPG (penilnápletyzmografia) vyšetrenie otca, keďže plynutie času by mohlo mať nenapraviteľné dôsledky. Z dôvodu osobitosti prípadu považovala za nevyhnutný zásah súdu, ktorý zabezpečí maloletej efektívnu súdnu ochranu. Keďže od vydaného rozsudku uplynula doba viac ako jeden rok, navrhla zvýšiť výživné na maloletú na sumu 250 eur mesačne z dôvodu zvýšenia nákladov na maloletú (strava materská škola 62 eur, strava doma 250 eur, školné v materskej škole a členský príspevok v priemere 80 eur, oblečenie 50-100 eur, bývanie 100 eur, lieky 30 eur, kurz angličtiny (89 eur/rok), gymnastický krúžok (kvartálne 72 eur), tanečný krúžok (332 eur/rok), drogéria 30 eur. Vzhľadom k prejedávanému prípadu mala za to, že je potrebné upraviť aj správu majetku maloletej. Namietala, že súd prvej inštancie napadnutým rozsudkom nerozhodol správne, preto žiadala styk otca s maloletou neupraviť.

15. V podaní zo dňa 26.02.2025 kolízny opatrovník uviedol, že matka sa v roku 2024 niekoľkokrát dostavila na úrad na základe žiadosti o vyjadrenie sa k nevhodnému správaniu otca a informovania o možnosti adopcie maloletej jej terajším partnerom. Po rozhodnutí súdu prvej inštancie dňa 23.10.2024 o rozšírení styku otca s maloletou, matka podala sťažnosť na kolízneho opatrovníka C. C. K. a žiadala o jeho výmenu. Žiadosti matky nebolo vyhovené, pretože kolízny opatrovník nezanedbal svoje povinnosti a neporušil právne predpisy a normy, ktoré sa vzťahujú k práci a zastupovaniu práv a záujmu maloletého dieťaťa. Dňa 11.12.2024 sa matka dostavila na orgán SPODaSK a uviedla, že má podozrenie, že otec maloletú sexuálne obťažuje. SPODaSK matke odporučil podať trestné oznámenie, čo urobila. Zároveň zaslal dožiadanie pediatriovi a do materskej školy, ktorú maloletá navštevuje. Zo správ vyplýva, že o maloletú je matkou dobre postarané, na maloletej nebadat žiadne zmeny správania a ani známky násillia, ktoré by mohli poukazovať na sexuálne zneužívanie. SPODaSK má dohovorené termíny šetrení v domácnosti matky, pričom od otca zistil, že prerába byt, prešetrenie bude vykonané v jeho domácnosti v inom termíne. V správe ďalej uviedol, že otec s maloletou nebol nikdy osamote, styk prebiehal v prítomnosti matky, maloletá u otca ešte neprespala. Orgán SPODaSK vykonáva potrebné opatrenia so zreteľom na najlepší záujem maloletej a odporúča rodičom návštevu poradenských služieb. V správe z poradensko-psychologického procesu psychológ odporúča súdnoznalecké dokazovanie znalcom z odboru psychológie. Považoval za dôležité, aby sa rodičia zdržali akéhokoľvek vzájomného negatívneho hodnotenia a invektív v prítomnosti maloletého dieťaťa.

16. Zástupkyňa Krajskej prokuratúry v Bratislave podaním zo dňa 21.05.2025 predložila uznesenie povereného príslušníka OR PZ Petržalka-sever ČVS: ORP/1270/PS-B5-2024 zo dňa 19.12.2024, ktorým bolo trestné oznámenie matky podané na otca pre podozrenie z prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1 Trestného poriadku odovzdané na prejednanie priestupku Okresnému úradu Bratislava a uznesenie vyšetrovateľky OR PZ v Bratislave V, ktorým bolo trestné oznámenie matky podané na otca pre podozrenie zo spáchania zločinu sexuálneho zneužívania podľa § 201 ods. 1, ods. 2 písm. b/ Trestného zákona odmietnuté. Predmetné dôkazy navrhovala v odvolacom konaní vykonať.

17. Odvolací súd vzhľadom na okolnosti týkajúce sa závažných obvinení otca zo strany matky doplnil dokazovanie v súlade s ust. § 68 CMP a vo veci nariadil pojednávanie podľa § 384 ods. 1, 2, § 385

ods. 1 CSP, s poukazom na povinnosť súdu vychádzať zo stavu v čase vyhlásenia jeho rozhodnutia (§ 217 ods. 1 CSP).

18. Na pojednávaní pred odvolacím súdom konanom dňa 04.11.2025 sa matka v celom rozsahu pridriavala podaného odvolania a písomných vyjadrení a navrhla styk otca s maloletou neupraviť. Uviedla, že súd nerozhodol v záujme maloletej, ale uprednostnil formálne právo otca na styk s dieťaťom. Otec nemá záujem o maloletú, neinformuje sa o nej, v minulosti neplatil riadne výživné, správanie otca je agresívne, dieťa je traumatizované, navštevuje terapiu pedopsychiatra, na odporúčanie pediatra. Poukázali aj na predchádzajúce konanie o styku otca s maloletou a správanie otca, ktorý sa nedožadoval maloletej od jej narodenia, nedožadoval sa ani jeho staršieho syna, nerealizuje riadne styk s maloletou, nemá o ňu záujem. Namietala porušenie práva dieťaťa, ktoré má právo vyjadriť svoj názor. Rozhodnutie o úprave styku nepovažovala za správne, pretože otec nepozná potreby dieťaťa, maloletá nepozná jeho rodinu, nakoľko sa s nimi nestretávala. Zotrvala na návrhoch na doplnenie dokazovania, aby súd rozhodol v záujme maloletého dieťaťa. Uviedla, že s otcom dieťaťa si užila, jeho správanie je agresívne, čo bolo prezentované už v predchádzajúcom konaní a otec to nepoprel. Nie je pravdou, že by neumožnila otcovi styk s maloletou alebo aby ju zobral k jeho rodine, otec o uvedené nežiadal. Otcovi v styku s maloletou nebránila, ale nemôže predpokladať, že dieťa ochorie. Poukázala na správy všeobecnej lekárky a psychológa a na aktuálny zdravotný stav maloletej. Potvrdila, že stretnutia otca s maloletou neumožnila bez jej prítomnosti, vzhľadom na správanie otca. Nariadenie znaleckého dokazovania a vykonanie ňou navrhovaných dôkazov považovala za potrebné. Súdnazolecké dokazovanie by veľmi pomohlo, pomohlo jej aj pri staršej dcére a po jeho výsledku sa vzťahy upravili. Uviedla, že otec nie je schopný byť s maloletou sám, maloletá si s ním spája len negatívne zážitky a bezpečne sa cíti len u nej. V tomto štádiu, a v psychickom stave maloletej, ktorá má nariadené aj pedopsychiatrické liečenie, nie sú vhodné stretnutia s otcom z dôvodu psychického vývinu dieťaťa, ani stretnutia bez prítomnosti matky alebo rozšírenie styku. Tieto stretávania s maloletou sú čím ďalej tým väčšou psychickou traumou pre dieťa, pričom aj matka vykazuje znaky týrania, syndróm týranej ženy.

19. Otec vo výpovedi pred odvolacím súdom sa pridriavoval svojich písomných vyjadrení. Rozsudok súdu prvej inštancie považoval v napadnutej časti za správny a žiadal ho potvrdiť. Uviedol, že matka nepodporovala vzťah maloletej k nemu, vždy prejavoval o maloletú záujem a má záujem sa s ňou stretávať. Súdom prvej inštancie upravený styk je minimálny bez prespania, ktoré rozhodnutie považuje za správne. Po rozhodnutí súdu prvej inštancie boli voči nemu vznesené závažné obvinenia. V tejto súvislosti poukázal na odôvodnenie uznesenia OR PZ zo dňa 19.12.2024 a ani z matkou predloženého vyjadrenia pediatra nevyplýva, že by bolo maloletej ubližované. K argumentom matky, že maloletá nepozná rodinu otca, uviedol, že nemal možnosť maloletú s jeho rodinou zoznámiť, zobrať ju medzi svoju rodinu, jeho otec ju videl len na fotografii. Matka mu neumožňuje riadny styk s maloletou, v poslednom období sa stretnutia realizujú len v trojtýždňových intervaloch. Ak žiadal, aby mohol byť s dcérou sám, nestalo sa tak. Po celú dobu sa styk s dcérou realizuje len v okolí domu matky a v jej prítomnosti. Matka si vodí na stretnutia aj iné osoby napr. jej sestru, a privolaná bola aj policajná hliadka. Matka mu nikdy nebola ochotná dať informácie o maloletej, pričom až v tomto konaní zistil, ktorú materskú školu navštevuje, a mohol požiadať aj o informácie o zdravotnom stave maloletej od jej ošetrojúcej lekárky. O stretnutia s maloletou má záujem. Poprel, že by neudržiaval kontakt so svojim synom, pretože sa stretávajú aj v rámci celej rodiny, so synom je v kontakte, narodilo sa mu ďalšie dieťa, deti sa spolu poznajú. Nesúhlasil s tvrdeniami matky, ktorá ho v priebehu konania neustále obviňuje, že je feťák, alkoholik a naposledy ho obvinila zo sexuálneho obťažovania maloletej. Uviedol, že maloletá je vo veku 5 rokov, je schopná prezentovať druhému rodičov, ak sa jej niečo dialo, je chránená inštitúciami, ak by jej niečo hrozilo. Obavy matky ale neboli preukázané ako dôvodné. S poukazom na to, je potrebné ochrániť práva v prvom rade maloletého dieťaťa a otca navzájom a budovanie ich vzájomnej väzby. Návrhy matky na doplnenie dokazovania žiadal zamietnuť. Nariadenie znaleckého dokazovania považoval za nadbytočné, ktoré by predlžovalo konanie, čo nie je v záujme dieťaťa. Tiež výsluch navrhovaných svedkov by bol nadbytočný, pretože nemajú čo povedať. Matka sa v podaní z februára 2025 zmienila, že bola obeťou sexuálneho obťažovania, čo je poľutovaniahodné, avšak zároveň uviedla, že z opatrnosti a ochrany dieťaťa vníma konanie otca inak. Na návrhu na doplnenie dokazovania zabezpečením zdravotnej dokumentácie maloletej netrval, pretože s ošetrojúcou lekárkou dieťaťa už komunikuje.

20. Kolízna opatrovníčka sa vo výpovedi pred odvolacím súdom stotožnila s napadnutým rozsudkom vo výroku o styku otca s maloletou, ktorý považovala za správny a v záujme maloletej. Uviedla, že

v prípade nariadenia znaleckého dokazovania, nebude mať voči nemu výhrady. Návrhy na doplnenie dokazovania nemala.

21. Zástupkyňa Krajskej prokuratúry v Bratislave na pojednávaní pred odvolacím súdom vyslovila názor, že styk otca s maloletou je potrebné upraviť. S návrhom na nariadenie znaleckého dokazovania nesúhlasila, pretože by len predĺžilo konanie. Mala za to, že z vykonaného dokazovania sa nejaví, že by niektorý z rodičov nebol schopný vykonávať svoje rodičovské práva a povinnosti. Navrhla rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti potvrdiť.

22. Z dokladov predložených oboma rodičmi, zástupkyňou Krajskej prokuratúry v Bratislave, kolíznym opatrovníkom a dôkazov zabezpečených odvolacím súdom v odvolacom konaní bolo v rámci doplnenia dokazovania zistené nasledovné.

23. Zo záverov správy Ambulancie Klinickej psychológie, MindGuide, s.r.o. vyhotovenej C. C. B. dňa 08.11.2024 (predloženej matkou) vyplýva, že u maloletej ide o dieťa s oneskoreným vývinom reči a poruchou spánku, v anamnéze partnerské násilie a postseparačné násilie zo strany biologického otca voči matke, riziko traumatizácie dieťaťa je aktuálne vysoké. Psychologička navrhla stretnutia dieťaťa s otcom naďalej v prítomnosti matky, aby sa predišlo novej ďalšej traumatizácii dieťaťa s tým, že maloletá ostáva v sledovaní psychologičky. Emailom zo dňa 29.10.2025 C. C. B. na žiadosť odvolacieho súdu oznámila, že v prípade maloletej t.č. prebieha na Úrade pre dohľad nad zdravotnou starostlivosťou konanie o správnosti poskytnutia zdravotnej starostlivosti, do času vyriešenia záležitosti sa nebude k veci vyjadrovať.

24. Oznamením zo dňa 02.09.2025 Úrad pre dohľad nad zdravotnou starostlivosťou adresoval otcovi odpoveď k žiadosti o prešetrovanie zdravotnej starostlivosti, ktorá bola poskytnutá maloletej A. zo strany poskytovateľa zdravotnej starostlivosti MindGuide, s.r.o. Z oznamenia je zrejmé, že Úrad pri výkone dohľadu identifikoval pochybenia pri poskytovaní zdravotnej starostlivosti maloletej. Uzavrel, že výkonom dohľadu podľa zák.č. 581/2004 Z.z. v znení neskorších predpisov, u poskytovateľa zdravotnej starostlivosti, z údajov zaznamenaných v dostupnej zdravotnej a súvisiacej dokumentácii, ako aj z vyjadrenia dotknutého subjektu a na základe odborného stanoviska prizvanej osoby sa preukázalo, že zdravotná starostlivosť zo strany poskytovateľa zdravotnej starostlivosti MindGuide, s.r.o. nebola poskytnutá správne, v súlade s ust. § 4 ods. 3 zák.č. 576/2004 Z.z. o zdravotnej starostlivosti a službách súvisiacich s poskytovaním zdravotnej starostlivosti.

25. Zo správy PedMedica s.r.o., C. L. D. zo dňa 24.02.2025 (vydanej na žiadosť ÚPSVaR Bratislava) je zrejmé, že maloletá je vedená v starostlivosti lekárky od decembra 2021. V roku 2023 bola vyšetrená na neurologickej ambulancii pre poruchy spánku, bolo jej doporučené psychologické vyšetrenie pre významný vplyv rodinných problémov na kogníciu dieťaťa. Chorobnosť za posledný rok je častejšia. Maloletá je kompenzovaná, spolupráca s matkou je dobrá, neboli spozorované žiadne známky násillia na dieťaťi. Zo správy Medica s.r.o., C. D. H. zo dňa 29.10.2025 vyplýva, že dieťa bolo vyšetrené pre významný vplyv rodinného konfliktu na kognície dieťaťa, psychologom bolo odporúčané pedopsychiatrické vyšetrenie. Za posledný rok je chorobnosť dieťaťa častejšia, navštevuje logopéda. Matka počas vyšetrenia opakovanne vyslovila podozrenie na sexuálne zneužívanie dieťaťa otcom. Lekárka následne kontaktovala sociálnu kuratelu C. K. za účelom oznamenia týchto zistení. Matka bola poučená ako postupovať pri podozrení na sexuálne zneužívanie maloletej. Správa bola vydaná na žiadosť matky.

26. Zo správy C. M. N., Ambulancia klinickej psychológie, dopravnej psychológie a psychoterapie zo dňa 23.09.2025 je zrejmé, že maloletá absolvovala vyšetrenie v sprievode matky, ktorá poskytovala anamnézu maloletej vrátane informovania o podozrení na sexuálne zneužívanie maloletej jej otcom. Podľa záverov správy je maloletej odporúčané realizovať komplexnú diagnostiku vrátane neurologickeho vyšetrenia a zabezpečiť pedopsychiatrickú starostlivosť, je vhodné minimalizovať stresové faktory a vyhýbať sa potenciálne konfliktným situáciám. Terapeutické stretnutia sú naplánované, matka poučená.

27. Zo správy Materskej školy, O. XX, B. zo dňa 18.02.2025 (doloženej kolíznym opatrovníkom) je zrejmé, že maloletá navštevuje predškolské zariadenie pravidelne, ak nie je chorá, adaptácia dieťaťa je

primeraná, zlepšuje sa, je citlivejšia, väčšinou plače za mamou. Dieťa má logopedický problém, ťažšie komunikuje, spolupráca s matkou je bezproblémová.

28. Z emailovej komunikácie rodičov z augusta 2024 vyplýva, že matka žiadala otca o súhlas s osvojením maloletej jej partnerom. Z emailovej komunikácie otca zo dňa 6.11.2024, 13.02.2025 a 31.03.2025 vyplýva, že otec sa informoval u všeobecnej lekárky maloletej na zdravotný stav dieťaťa.

29. Matka aj otec v priebehu odvolacieho konania predložili rozpis a popis stretnutí otca s maloletou od januára 2023 a do novembra 2024.

30. Dňa 25.11.2024 matka podala na otca trestné oznámenie pre podozrenie na sexuálne zneužívanie maloletej. Zápisnica OR PZ v Bratislave V k veci vedenej pod č. ČVS:17/1-VYS-B5-2025 zo dňa 11.02.2025 obsahuje zaznamenaný výsluch matky za účelom podania vysvetlenia vo veci týkajúcej sa podozrenia zo spáchania trestného činu sexuálneho zneužívania maloletej. Dňa 21.11.2024 matka podala trestné oznámenie na G. H. za vyhrážanie sa zničením a likvidáciou jej osoby. Dňa 18.12.2024 bola matka vypočutá vo veci podozrenia zo spáchania trestného činu Nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1 Trestného zákona (Zápisnica z výsluchu). Uznesením povereného príslušníka OR PZ Petržalka-sever ČVS: ORP/1270/PS-B5-2024 zo dňa 19.12.2024 bolo trestné oznámenie matky podané na otca pre podozrenie z prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1 Trestného poriadku odovzdané na prejednanie priestupku Okresnému úradu Bratislava. Uznesením OR PZ v Bratislave V ČVS:ORP-17/1-VYS-B5-2025 zo dňa 07.05.2025 bolo odmietnuté trestné oznámenie podané matkou na otca pre podozrenie zo spáchania zločinu sexuálneho zneužívania podľa § 201 ods. 1, ods. 2 písm. b/ Trestného zákona s poukazom na § 139 ods. 1 písm. c/ Trestného zákona. Z oznámenia OR PZ v Bratislave zo dňa 14.10.2025 vyplynulo, že predmetné uznesenie OR PZ nadobudlo právoplatnosť dňa 26.05.2025.

31. Z oznámenia Okresného úradu Bratislava zo dňa 13.10.2025 je zrejmé, že voči otcovi bolo vedené len jedno priestupkové konanie pod č. OU-BA-OVVS2-2025, ktoré začalo dňa 04.05.2025 prijatím spisového materiálu č.s. ORP/1270/PS-B2-2024 na základe uznesenia o odovzdaní veci zo dňa 19.12.2024. Iné priestupkové konanie voči G. H. vedené nebolo. Z rozhodnutia č. OU-BA-OVVS2-2025 zo dňa 12.02.2025 je zrejmé, že vec podozrenia z občianskeho priestupku, ktorého sa mal dopustiť G. H. bola odložená, pretože došlo oznámenie neodôvodňuje začatie konania o priestupkoch alebo postúpenie veci podľa § 71 Zákona o priestupkoch.

32. Z úradných záznamov ÚPSVaR Bratislava zo dňa 09.08.2024 vyplýva, že matka sa dostavila na úrad s návrhom na osvojenie dieťaťa svojim terajším partnerom, pretože maloletá je v strese zo stretnutí s otcom. Dňa 11.12.2024 matka na úrade žiadala o zákaz styku otca s maloletou s tým, že maloletá ho volá ujo, otec ju manipuluje, chytá ju, dcéra ho odmieta. Matke bolo poskytnuté sociálne poradenstvo. Podľa správy ÚPSVaR Bratislava zo dňa 25.02.2025 rodičom bola poskytnutá intervencia s cieľom zlepšenia ich komunikácie a riešenia konfliktov s nastavením vzájomného rešpektu a akceptácie medzi nimi. S matkou bola po prvej konzultácii ukončená spolupráca, pretože nebola stotožnená s účelom, ktorý mal smerovať k spoluprácu s otcom maloletej. Matka neprejavila záujem o ďalšie sedenia. S otcom na konzultáciách diskutovali komunikáciu a konflikty s matkou, otec ich kontaktoval aj s manželkou ohľadom zvládania stresujúceho obdobia po podanom trestnom oznámení na neho matkou maloletej. Spoluprácu s klientmi výrazne limitovalo podané trestné oznámenie matkou na otca. Poradensko-psychologickými metódami sa nepodarilo naplniť účel psychologickkej intervencie. Kolíznym opatrovníkom odporúčané zvážiť súdnoznalecké dokazovanie znalcom z oboru psychológie. Z Úradného záznamu zo dňa 12.6.2024 vyplýva, že matka úrad informovala o nevhodnom správaní otca pri stretnutí s maloletou dňa 08.06.2024. Dňa 18.06.2024 otec informoval úrad, že matka mu neumožňuje riadne kontakt s maloletou, pred maloletou ho nazýva ujo, nikdy na matku nekričal, nesprával sa agresívne. Dňa 08.07.2024 podala matka na úrade vysvetlenie k realizovanému stretnutiu otca s maloletou dňa 06.07.2024 a prezentovala nevhodné a agresívne správanie otca. Emailom zo dňa 07.02.2025 matka oznamovala ÚPSVaR, že otec sa správa agresívne a nevhodne voči nej a jej druhej dcére. Emailom zo dňa 4.11.2024 oznamovala, že maloletá sa k otcovi správa odmietavo, poukazovala na agresívne správanie otca a žiadala o vyhotovenie posudku na otca. Otec emailom informoval ÚPSVaR dňa 06.07.2024 o priebehu stretnutia z uvedeného dňa, keď mu matka neumožnila prítomnosť jeho sestry na stretnutí a privolala policajnú hliadku.

33. Matka v odvolacom konaní predložila doklady o výdavkoch na maloletú a domácnosť. Tiež predložila uznesenie Okresnej prokuratúry Bratislava V č. 1Pn 629/25/1105 zo dňa 27.8.2025, ktorým bolo zrušené uznesenie povereného príslušníka PZ, OR PZ Bratislava V č. ORP-494/PS-B5-2025 zo dňa 23.06.2025, ktorým odovzdal vec podozrenia zo spáchania prečinu nebezpečného vyhrážania zo strany G. H. voči J. B. (dcéra matky dieťaťa) a uložená povinnosť vo veci znovu konať a rozhodnúť.

34. Uznesením č.k. 15CoP/52/2025-323 zo dňa 29.10.2025 Krajský súd v Trnave nepripustil zmenu návrhu otca zo dňa 02.01.2025 a 31.03.2025, ktorou žiadal o zverenie maloletej do výlučnej osobnej starostlivosti otca.

35. Uznesením vyhláseným na pojednávaní dňa 04.11.2025 odvolací súd neakceptoval návrh matky na príbratie Úradu komisára pre deti ako osobitného subjektu do konania (§ 95 CSP, § 12 CMP) dôvodiac neexistenciou potreby ochrany práv maloletého dieťaťa v konaní, ktorého ochrana je zabezpečená jednak jeho zastupovaním orgánom sociálnoprávnej ochrany detí, ako aj vstupom prokurátora do konania (§ 13 CMP). Rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť dňa 30.10.2025.

36. Po komplexnom vyhodnotení všetkých okolností danej prejednávanej veci, po oboznámení sa s obsahom celého spisu, vrátane doplneného dokazovania na odvolacom súde po nariadení pojednávania podľa § 385 ods. 1 zák. č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej CSP) a opätovnom vypočutí účastníkov konania, po vyhodnotení dokazovania vykonaného súdom prvej inštancie a doplnení dokazovania v odvolacom konaní (§ 68 CMP) preskúmavajúc rozhodnutie súdu prvej inštancie podľa § 65, § 66 CMP, v ktorej nie je viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania, odvolací súd dospel k záveru, že rozsudok súdu prvej inštancie je v napadnutej časti správny.

37. Súd prvej inštancie vo veci vykonal náležité dokazovanie, správne zistil skutkový stav, rozhodnutie vydal v súlade s ustanoveniami procesného práva, pri svojom rozhodnutí aplikoval správne ustanovenia zákona. Odvolací súd aj po doplnení dokazovania v odvolacom konaní uzavrel, že rozsudok súdu prvej inštancie je správny a odvolanie matky nie je dôvodné.

38. Podľa § 2 ods. 1 CMP na konania podľa tohto zákona sa použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku, ak tento zákon neustanovuje inak.

39. Ako prvoradé konštatuje, že v postupe súdu prvej inštancie nezistil žiadne vady týkajúce sa procesných podmienok, na ktoré je z úradnej povinnosti povinný prihliadať (§ 2 ods.1 CMP, § 380 ods. 2 CSP).

40. Podľa § 35 CMP je súd povinný zistiť skutočný stav veci.

41. Podľa § 36 CMP je súd povinný vykonať aj iné dôkazy, ako navrhli účastníci, ak je to potrebné na zistenie skutočného stavu veci.

42. Podľa § 68 CMP odvolací súd dokazovanie zopakuje alebo doplní, ak to pre zistenie skutočného stavu považuje za potrebné.

43. Podľa § 24 odsek 4 Zákona o rodine súd pri rozhodovaní o výkone rodičovských práv a povinností alebo pri schvaľovaní dohody rodičov rešpektuje právo maloletého dieťaťa na zachovanie jeho vzťahu k obidvom rodičom a vždy prihliadne na záujem maloletého dieťaťa, najmä na jeho citové väzby, vývinové potreby, stabilitu budúceho výchovného prostredia a ku schopnosti rodiča dohodnúť sa na výchove a starostlivosti o dieťa s druhým rodičom. Súd dbá, aby bolo rešpektované právo dieťaťa na výchovu a starostlivosť zo strany obidvoch rodičov a aby bolo rešpektované právo dieťaťa na udržiavanie pravidelného, rovnocenného a rovnoprávneho osobného styku s obidvomi rodičmi.

44. Podľa § 26 Zákona o rodine, ak sa zmenia pomery, súd môže aj bez návrhu zmeniť rozhodnutie o výkone rodičovských práv a povinností, alebo dohodu o výkone rodičovských práv a povinností.

45. Odvolací súd zdôrazňuje, že záujem dieťaťa (v kontexte s čl. 3 ods. 1 Dohovoru o právach dieťaťa) musí byť popredným hľadiskom pri akejkoľvek činnosti týkajúcej sa detí, či už uskutočňovanej verejnými alebo súkromnými zariadeniami sociálnej starostlivosti, súdmi, správnymi alebo zákonodarnými

orgánmi. Podobná požiadavka vyplýva aj z čl. 32 ods. 1 Listiny základných práv a slobôd zaručujúcej osobitnú ochranu detí a mladistvých (porov. napr. nález Ústavného súdu ČR sp. zn. I. ÚS 3135/19). Je preto nevyhnutné, aby pri akomkoľvek súdnom rozhodovaní týkajúcom sa detí bol ich najlepší záujem skúmaný a posudzovaný ako určujúce kritérium pre konečné rozhodnutie - nech sa jedná o akékoľvek konanie týkajúce sa maloletého dieťaťa. Najlepší záujem dieťaťa je ako koncept flexibilný a vždy by mal byť posudzovaný a definovaný individuálne s ohľadom na konkrétnu situáciu, v ktorej sa dotknuté dieťa nachádza, pričom pozornosť je potrebné venovať jeho osobným pomeroch, situácii a potrebám (porov. nález Ústavného súdu ČR sp. zn. I. ÚS 3226/16).

46. Odvolací súd poukazuje na čl. 41 ods. 4 Ústavy Slovenskej republiky, podľa ktorého starostlivosť o deti a ich výchova je právom rodičov; deti majú právo na rodičovskú výchovu a starostlivosť. Právo maloletých detí na zachovanie ich rodinných väzkov a udržiavanie pravidelných osobných kontaktov s oboma rodičmi zakotvuje čl. 7, 8 Dohovoru o právach dieťaťa. Podľa čl. 18 ods. 1 Dohovoru o právach dieťaťa a ustanovenia Zákona o rodine, je právom dieťaťa a rodiča ich kontakt, stretávanie, zachovanie väzieb, či už s rodičom alebo príbuznými zo strany rodiča. Ak je rozhodnutím súdu zverené maloleté dieťa do osobnej starostlivosti jedného z rodičov, potom musí byť dieťaťu umožnené stýkať sa s druhým rodičom v takej miere, aby bol postulát rovnej rodičovskej starostlivosti naplnený, s primeraným zohľadnením konkrétnych okolností každého prípadu, veku, vývinových možností a potrieb, zdravotného stavu, citových väzieb a skutočností v akej miere a akým spôsobom obaja rodičia doposiaľ zabezpečovali starostlivosť o maloleté dieťa. Takéto usporiadanie je totiž v najlepšom záujme dieťaťa. Rodič, aj keď je spravidla prevažne vylúčený z bezprostredného výkonu svojich rodičovských práv a povinností, najmä sústavného výchovného pôsobenia na maloleté dieťa, nie je pozbavený práva dieťa vychovávať. Jedným z prostriedkov na zabezpečenie čiastočnej spoluúčasti rodiča, ktorému nebolo maloleté dieťa zverené do osobnej starostlivosti, na výchove maloletého dieťaťa a na udržiavanie rodičovského vzťahu a upevňovanie citových vzťahov, je osobný styk rodiča s maloletým dieťaťom. Záujem maloletého dieťaťa vyžaduje, aby sa na jeho výchove podieľal nielen jeden z rodičov - ten, ktorému boli deti zverené súdom, lebo jeho výchovné predpoklady má zahŕňať aj to, aby uznal rolu a dôležitosť druhého rodiča v živote dieťaťa (nález ÚS ČR sp. zn. III. ÚS 1206/09 z 23.2.2010). Druhý rodič má tiež nezastupiteľné právo podieľať sa postupne na jeho vyvíjajúcej sa životnej orientácii (uznesenie ÚS ČR sp. zn. I. ÚS 3082/10 z 17.03.2011). Právo styku a zásady jeho správneho výkonu sa premietajú aj do judikatúry Európskeho súdu pre ľudské práva, ktorý opakovane konštatoval, že v záujme dieťaťa je, aby udržiavalo rodinné väzky s odlúčeným rodičom a aby nebolo odtrhnuté od svojich koreňov.

47. V konaniach starostlivosti súdu o maloleté dieťa súd primárne prihliada na záujem dieťaťa a jeho ochranu. Súd prvej inštancie rozhodol správne, keď dospel k záveru o potrebe zmeny úpravy styku otca s maloletou a to rozšírením styku a jeho realizovaním bez prítomnosti matky. Odvolací súd sa stotožňuje so závermi súdu prvej inštancie vo vzťahu ku zmene úpravy styku a po vykonanom a doplnenom dokazovaní v odvolacom konaní dospel k záveru o správnom rozsudku súdu prvej inštancie. Z vykonaného dokazovania je nesporne preukázané, že naposledy súd rozhodol o úprave styku otca s maloletou rozsudkom Okresného súdu Bratislava V č.k. 61P/6/2022-82 zo dňa 6.4.2022, ktorým schválil dohodu rodičov o úprave práv a povinností k maloletej. Súčasťou dohody bol i styk otca s maloletou upravený na každý nepárny týždeň v sobotu od 15.00 hod. do 17.00 hod. v prítomnosti matky. Je nepochybné, že daná úprava styku reflektovala na vek maloletej 1 a pol roka a jej potreby súvisiace s vekom a dojčením. Treba uviesť, že v čase vyhlásenia napadnutého rozsudku maloletá bola vo veku takmer 4 roky a v čase rozhodovania odvolacieho súdu je vo veku takmer 5 rokov, pričom celodenne navštevuje predškolské zariadenie, je teda zvyknutá na odlúčenie od matky počas dňa. Správne súd prvej inštancie vzal do úvahy rodičovské práva otca realizovať pravidelne styk s maloletou, mať zabezpečený priestor na trávenie spoločného času a budovanie ich vzájomného vzťahu. Rovnako je právom maloletého dieťaťa nielen poznať svojho rodiča, ale mať zabezpečenú starostlivosť zo strany oboch rodičov a pravidelný kontakt s oboma. Nemožno akceptovať námietku matky, že otec nemá s maloletou vytvorený vzťah, maloletá ho oslovuje ako ujo, keď daná okolnosť zjavne sponchybuje práve matku, ktorá ako preferenčný rodič má dieťa usmerniť a podporiť ho vo vzťahu k otcovi. Odvolací súd sa stotožňuje s názorom súdu prvej inštancie, že matkou navrhované riešenie spočívajúce v osvojení maloletej jej partnerom je iracionálne. Maloletá má svojho biologického otca, ktorý o dieťa prejavuje záujem, má záujem stretávať sa s ňou v širšom rozsahu, podieľať sa na zabezpečení jej starostlivosti, začleniť ju do svojej rodiny, ktorá skutočnosť nepochybne vyplýva aj z podaného návrhu na rozšírenie styku. Pokiaľ matka poukazovala na konflikty rodičov pri styku, resp. nevhodné a agresívne správanie otca, odvolací súd udáva, že samotné konflikty rodičov a ich nekorektná

komunikácia nemôžu byť dôvodom pre nevyhovenie návrhu otca, ani dôvodom pre neupravenie styku. Je zjavné, že v prípade, ak by nebol styk upravený súdnym rozhodnutím, jeho pravidelnú realizáciu si za daných okolností možno len veľmi ťažko predstaviť. Správne súd prvej inštancie neprihliadal na skutočnosť, že medzi rodičmi sú konflikty, hoci uvedené bolo v konaní preukázané aj obsahom úradných záznamov Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny (nahlasovanie a oznamovanie priebehu stykov rodičmi úradu). Z vyjadrení rodičov, vrátane ich písomných vyjadrení k priebehu stykov a z úradných záznamov ÚPSVaR (informovanie rodičmi o rozsahu s priebehu stykov) je nepochybné, že sú medzi nimi nezhody, pričom každý z nich popisuje realizáciu styku otca s maloletou a správanie druhého rodiča odlišne. Daná okolnosť však nie je dôvodom pre zmenu napadnutého rozsudku, ale práve naopak je dôvodom pre úpravu styku bez prítomnosti matky tak, aby maloletá nebola účastníka konfliktov rodičov a tieto sa neprejavovali v jej prežívaní. Odvolací súd sa zhoduje s názorom súdu prvej inštancie, že nie je žiaden racionálny dôvod, aby sa styk realizoval v prítomnosti matky, aj vzhľadom na vek maloletej. Argumenty matky, že otec nevyužíval ani doteraz súdom určený rozsah styku odvolací súd vyhodnotil ako nedôvodné. Skutočnosť, že otec zo stykov odišiel predčasne z dôvodu konfliktov rodičov, nezakladá dôvod pre to, aby nedošlo k rozšíreniu jeho styku s maloletou tak, aby tento mohli kvalitne a dostatočne využiť. Súd prvej inštancie sa náležite zaoberal námietkami matky vo vzťahu k osobe otca (potrebe obmedzenia styku, požívaní alkoholických nápojov, užívaní omamných látok) v bode 24 až 26 napadnutého rozsudku, s ktorými závermi sa odvolací súd stotožňuje a poukazuje na ne. Zároveň konštatuje, že ani v odvolacom konaní nebolo preukázané agresívne či násilné správanie otca ako prezentovala matka. Pokiaľ matka poukazovala na podané trestné oznámenie na otca práve kvôli jeho správaniu, odvolací súd prihliadal na uznesenie OR PZ Petržalka-sever ČVS: ORP/1270/PS-B5-2024 zo dňa 19.12.2024, ktorým bolo trestné oznámenie matky podané na otca pre podozrenie z prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1 Trestného poriadku odovzdané na prejednanie priestupku Okresnému úradu Bratislava a na to nadväzujúci Záznam Okresného úradu Bratislava č. OU-BA-OVVS2-2025 zo dňa 12.02.2025 o odložení veci podozrenia z občianskeho priestupku. Súčasne zohľadnil, že podľa oznámenia Okresného úradu Bratislava voči otcovi neboli vedené iné priestupkové konania.

48. V danej prejednávanej veci, vzhľadom na okolnosti, ktoré nastali po vyhlásení rozsudku súdu prvej inštancie súvisiace s obvinením otca zo sexuálneho zneužívania maloletej, keď matka poukazovala na podané trestné oznámenie na otca, sa odvolací súd zaoberal jej námietkami a argumentami v tomto smere a po vykonanom a doplnenom dokazovaní uzavrel, že nie je možné na ne prihliadať. V prvom rade zohľadnil skutočnosť, že uznesením OR PZ v Bratislave V ČVS:ORP-17/1-VYS-B5-2025 zo dňa 07.05.2025 (právoplatné dňa 26.05.2025) bolo odmietnuté trestné oznámenie podané matkou na otca pre podozrenie zo spáchania zločinu sexuálneho zneužívania podľa § 201 ods. 1, ods. 2 písm. b/ Trestného zákona s poukazom na § 139 ods. 1 písm. c/ Trestného zákona. Matka teda v žiadnom prípade nepreukázala ňou tvrdené správanie otca spočívajúce v sexuálnom zneužívaní maloletej. Podporne vzal odvolací súd do úvahy aj správu materskej školy, ktorú maloletá navštevuje, z ktorej nevyplývajú žiadne skutočnosti preukazujúce problémy maloletej v správaní, prípadne že by predškolské zariadenie postrehlo takéto zmeny správania dieťaťa. Z ani jednej zo správ materskej školy (predložené matkou a kolíznym opatrovníkom) nevyplýva, že by s maloletou boli problémy. Skutočnosť, že maloletá je citlivá a pri niektorých situáciách sa rozplače, prípadne, že plače za matkou, nie je dôvodom pre redukovanie styku otca s dcérou. Nedôvodné a nemajú vplyv na rozsudok súdu v napadnutej časti vyhodnotil odvolací súd aj argumenty matky ohľadom správania sa otca k jej dcére J., keď poukazovala na trestné oznámenie a štetenie vo veci jej staršej dcéry. Ani tento argument nie je dôvodom pre vyhovenie návrhu matky.

49. Odvolací súd ďalej vyhodnocoval a posudzoval aj predložené lekárske správy a správy psychológa, na ktoré matka upriamovala pozornosť pri svojej argumentácii. Pokiaľ matka poukazovala na psychický stav maloletej a správu C. C. B. zo dňa 08.11.2024, odvolací súd na predmetnú správu neprihliadal vyhodnociac ju ako neobjektívnu, vychádzajúcu z informácií poskytnutých psychologičke výhradne matkou, bez akejkoľvek intervencie a prizvania na vyšetrenie otca. Napokon nesprávnosť postupov psychológa a záverov správy C. C. B. potvrdzuje aj Oznámenie Úradu pre dohľad nad zdravotnou starostlivosťou zo dňa 02.09.2025. Rovnako tak zo správ PedMedica s.r.o. vyhotovených C. L. D. dňa 24.02.2025 a C. D. H. dňa 29.10.2025 nevyplýva, že by zdravotný stav maloletej bol zhoršený zapríčinením, resp. vplyvom správania a konania otca. C. L. D. vyslovene v správe uviedla, že u maloletej neboli spozorované žiadne známky násillia. Z oboch správ síce vyplýva, že maloletá bola vyšetrená neurológom a bolo doporučené psychologické vyšetrenie pre významný vplyv rodinných problémov

na kogníciu dieťaťa, pričom C. D. H. odporúčala pedopsychiatrické vyšetrenie maloletej, vzhľadom na informácie od matky súvisiace s vyslovením podozrenia na sexuálne zneužívanie dieťaťa otcom a zároveň kontaktovala sociálnu kuratelu s oznámením o týchto zistenia. Podľa správy C. M. N., Ambulancia klinickej psychológie, dopravnej psychológie a psychoterapie zo dňa 23.09.2025 je maloletej odporúčané realizovať komplexnú diagnostiku vrátane neurologického vyšetrenia a zabezpečiť pedopsychiatrickú starostlivosť, je vhodné minimalizovať stresové faktory a vyhýbať sa potenciálne konfliktným situáciám. S prihliadnutím na obsah týchto lekárskejších správ odvolací súd konštatuje, že vo všetkých prípadoch správy vychádzajú výhradne z údajov poskytovaných matkou, bez súčinnosti otca a hoci lekárky zaznamenávajú vplyv rodinných problémov na prežívanie dieťaťa, nemožno z nich uzavrieť, že by dôvodom týchto problémov bolo výhradne správanie otca. Odvolací súd nespochybňuje, že maloletá vníma správanie, konanie a postoj oboch rodičov, vníma ich komunikáciu, nezhody, konflikty, vzájomné útoky. Uvedené okolnosti však nemôžu byť vyhodnotené v neprospech maloletej, jej záujmu a budovaniu si vzťahu s jej otcom. Maloletá v materskej škole problémy nemá, trávi čas v predškolskom zariadení denne, je teda od matky odlúčená počas pobytu v zariadení a za situácie, keď v konaní neboli preukázané tvrdenia matky o nevhodnom správaní otca a závažné obvinenia o zneužívaní maloletej, nie je dôvod, aby sa nemohla stretávať so svojim otcom. Rozsah styku určený súdom prvej inštancie považoval odvolací súd vzhľadom na vek dieťaťa a jej potreby za primeraný, berúc do úvahy, že maloletá u otca doposiaľ neprespala a ich spoločný kontakt sa doteraz realizoval len v obmedzenom režime v prítomnosti matky, resp. v poslednom období len v trojmesačných intervaloch. Nastavený rozsah styku v stredu v popoludňajších hodinách a každú druhú sobotu a nedeľu od 9.00 hod. do 18.00 hod. reflektuje dané okolnosti a zároveň zohľadňuje právo dieťaťa a rodiča na realizáciu styku, ktorý je pre dieťa vždy dôležitý. Je na zodpovednosti oboch rodičov, teda aj matky, ako bude maloletá prežívať kontakty s otcom, či sa na ne bude tešiť, aká bude príprava dieťaťa na styk s otcom zo strany matky, t.j. aj psychická príprava, a ako bude vnímať čas strávený s otcom (z hľadiska prípravy programu zo strany otca, ktorý musí byť primeraný veku dieťaťa). Nemožno zohľadniť ani argumenty matky ohľadom výsledku poradenstva poskytovaného rodičom orgánom sociálnoprávnej ochrany detí a mládeže, keď zo správy kolízneho opatrovníka jednoznačne vyplýva, že spolupráca s matkou bola ukončená z dôvodu, že matka odmietla spolupracovať. V prejednávanej veci je zrejmé, že maloletá sa s otcom stretávala doposiaľ len v prítomnosti matky, ktorá ani neumožnila stretnutia mimo blízkosti okolia jej domu a otcovi nebolo umožnené ani maloletú zoznámiť s jeho rodinnými príslušníkmi. Styk sa realizoval len za podmienok určených matkou. Pokiaľ matka poukazuje na potrebu postupného predlžovania rozsahu styku otca s maloletou a vytvorenia priestoru maloletej pre rozhodnutie sa, či sa stretnutie uskutoční a kedy bude ukončené, v danej veci s ohľadom na vykonané dokazovanie, nemožno ponechať styk v navrhovanej réžii matky. Nebolo možné zohľadniť ani námietku matky, ktorou namietala porušenie práva maloletej, ktorá nebola súdom vypočutá. S prihliadnutím na všetky okolnosti prejednávanej veci, na výsledky vykonaného dokazovania súdom prvej inštancie a dokazovania doplneného v odvolacom konaní, berúc do úvahy vek maloletej a skutočnosť, že doposiaľ nemala umožnené byť s otcom bez prítomnosti matky, skutočnosť, že maloletá trávi podstatný rozsah času s matkou a v poslednom období bol styk s otcom redukovaný len v trojtýždňových intervaloch, zisťovanie názoru maloletej vyhodnotil odvolací súd ako nadbytočné. Odvolací súd konštatuje, že za súčasného stavu je maloletá jednoznačne v konflikte lojality a možno predpokladať, že je ovplyvnená matkou, hoci aj nevedome. Navyiac dieťa vo veku takmer 5 rokov dokáže síce prezentovať, či má svojich rodičov rado, dokáže uviesť ako s nimi trávi čas, čo sa jej páči, a čo jej nevyhovuje, avšak názor dieťaťa nie je možné zohľadniť ako jediný dôkaz, keď súd je povinný zaoberať sa a vyhodnotiť všetky dôkazy v konaní v ich vzájomnej súvislosti. Odvolací súd, vzhľadom na vek dieťaťa a zistený skutkový stav dospel k záveru, že v danom prípade zisťovanie názoru dieťaťa postupom podľa § 43 Zákona o rodine neprivedie zmenu napadnutého rozsudku, keď výsledky vykonaného dokazovania postačujú pre rozhodnutie vo veci. Pokiaľ matka poukazovala na rozhodnutie Krajského súdu v Banskej Bystrici č.k. 4CoE/38/2016 odvolací súd konštatuje, že rozhodnutie sa na predmetnú vec nevzťahuje, ide o konanie o výkon rozhodnutia. Dopĺňa, že v každej veci týkajúcej sa rozhodovania vo veci starostlivosti o maloleté dieťa súd vychádza z komplexne vykonaného dokazovania a vec posudzuje podľa konkrétnych okolností v tej ktorej veci.

50. Odvolací súd zamietol návrhy matky na doplnenie dokazovania v odvolacom konaní, t.j. nariadenie znaleckého dokazovania (na psychologické posúdenie osobnosti otca), výsluch maloletej a bývalej partnerky a sestrenice otca, pretože výsledky vykonaného dokazovania postačovali pre rozhodnutie vo veci. Ako nedôvodný vyhodnotil návrh matky na nariadenie znaleckého dokazovania znalcom z odboru psychológia, klinická psychológia detí a klinická psychológia dospelých za účelom najmä posúdenia osobnosti otca. Berúc do úvahy, že v konaní neboli v žiadnom smere preukázané tvrdenia matky

o násilnom a agresívnom správaní otca, zohľadňujúc výsledky ukončených trestných a priestupkových konaní vedených voči otcovi na podnet matky, dospel k záveru, že navrhované znalecké dokazovanie by bolo nehospodárne, zbytočne by predĺžilo konanie a zaťažilo aj maloleté dieťa. V súvislosti s argumentom matky, že súdnoznalecké dokazovanie navrhoval aj Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny, treba uviesť, že úradom bolo dané na zváženie súdnoznalecké dokazovanie v podaní z februára 2025, kedy konali vyšetrovacie orgány vo vzťahu k podaným trestným oznámeniam matkou voči otcovi. Aktuálne ani zo strany kolízneho opatrovníka takýto návrh na doplnenie dokazovania nebol vznesený. Rovnako tak odvolací súd vyhodnotil ako nadbytočné aj výsluchy matkou navrhovaných svedkov, ktorých ani riadne neoznačila. Za nadbytočné považoval odvolací súd aj v rámci odvolacieho konania doplniť dokazovanie zisťovaním názoru maloletého dieťaťa, keď výsledky vykonaného dokazovania postačovali pre rozhodnutie vo veci. V tejto súvislosti odkazuje na záver bodu 49 odôvodnenia tohto rozsudku, na ktorom zotrváva. Zároveň zdôrazňuje, že rozhodnutie súdu nemožno založiť len na jednom dôkaze a to zistenom názore maloletého dieťaťa, keď súd vyhodnocuje všetky dôkazy komplexne.

51. Vychádzajúc z takto zistených skutkových okolností danej veci odvolací súd v súlade s ust. § 387 ods. 1 CSP rozhodnutie súdu prvej inštancie v napadnutej časti potvrdil, pretože je správne.

52. O náhrade trov odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa ustanovenia § 52 CMP s použitím ustanovenia § 396 ods. 1 CSP tak, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania, pričom žiaden z účastníkov nepodal návrh na náhradu trov konania v zmysle ustanovenia § 57 CMP.

53. Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3:0 (§ 2 ods.1 CMP, § 393 ods. 2 CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).